

فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، سال ۱۰، شماره پیاپی ۳۸، پاییز ۱۳۹۸

شاپا چاپ: ۵۲۲۹ - ۲۲۲۸ - شاپا الکترونیکی: ۳۸۴۵ - ۳۷۶

<http://jupm.miau.ac.ir>

مقاله پژوهشی

بررسی تجربه‌ی روش تجمعی در نوسازی بافت‌های فرسوده شهری (مورد پژوهی: منطقه ۱۵ کلانشهر تهران)^۱

سasan مسعودی: دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

سید یعقوب موسوی^۲: دانشیار گروه علوم اجتماعی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

محمد رضا زند مقدم: استادیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

پذیرش: ۱۳۹۷/۱۲/۱۲

صفحه ۱۲۲-۱۱۵

دريافت: ۱۳۹۷/۸/۲۸

چکیده

از آنجائی که استفاده از روش تجمعی با سوالات زیادی در بین محققان برنامه ریزی شهری روبرو بوده است، این تحقیق در صدد است که پیامدهای اجتماعی و اقتصادی اجرای روش تجمعی در نوسازی بافت‌های فرسوده نواحی ۱ و ۲ منطقه تهران ۱۵ را مورد مطالعه قرار دهد. پژوهش پیش رو به روش پیمایش انجام گرفته و با استفاده از ابزار پرسشنامه و کاربرد روش نمونه‌گیری طبقه‌ای و تصادفی داده‌ها جمع‌آوری شده اند جامعه آماری تحقیق؛ شهروندان ۲۴ تا ۸۰ سال ساکن در منطقه ۱۵ (نواحی ۱ و ۲) شهر تهران است. مبانی نظری پژوهش، از نظریه‌های مختلف در جغرافیا و برنامه ریزی شهری استفاده و در پایان، چارچوب نظری متناسب پیشنهاد شده است. در نهایت با استفاده از آمارهای توصیفی و استنباطی و با استفاده از نرم‌افزار SPSS، داده‌های گردآوری شده؛ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. در خصوص ارتباط متغیرهای جمعیت شناختی با رضایت از طرح تجمعی از طریق آزمون‌های تی تست، همبستگی، اسپیرمن و پیرسون مشخص گردید که جنسیت، تحصیلات با میزان رضایت از طرح تجمعی ارتباط مستقیم دارد و سن دارای ارتباط منفی در این زمینه است. وضعیت تأهل نیز ارتباط معنی داری در این زمینه ندارد. همچنین از طریق آزمون تی تک نمونه‌ای مشخص شد که نگرش شناختی، زیبائختی و تجربه عملی ساکنین از اجرای طرح تجمعی در حد متوسط و خوبی می‌باشد. برمبانی ضرایب همبستگی مدل اولیه پژوهش، مشخص گردید که اثرات اجتماعی بازسازی بافت فرسوده، تأثیری بر نوع روابط همسایگی ساکنین ندارد و پیامدهای اقتصادی بازسازی بافت فرسوده تأثیری بر میزان سرانه‌های ساکنین ندارد. در نهایت بر اساس تحلیل مسیر پیامدهای اقتصادی - اجتماعی تجمعی بافت نوسازی شده، میزان اثرات مستقیم تجمعی بافت نوسازی شده بر مشارکت (۰/۴۷) و امنیت (۰/۳۶)، حس تعلق (۰/۳۸)، خدمات اجتماعی (۰/۳۳)، زمین و مسکن (۰/۴۰) بدست آمده است. همچنین با توجه به ضریب بتا مشخص شد که بیشترین تأثیر روش تجمعی بر افزایش میزان مشارکت ساکنین است.

واژگان کلیدی: نوسازی بافت فرسوده، تجمعی قطعات، مشارکت در نوسازی، خدمات اجتماعی، منطقه ۱۵ شهر تهران.

^۱. این مقاله مستخرج از رساله دکتری اقای سasan مسعودی با عنوان "شناسایی و تحلیل اثرات نوسازی بافت‌های فرسوده شهری ناشی از سیاست‌گذاری تجمعی قطعات در ابعاد اجتماعی و اقتصادی (مورد پژوهی؛ منطقه ۱۵ کلانشهر تهران) با راهنمایی اقای دکتر سید یعقوب موسوی و دکتر محمد رضا زند مقدم در دانشگاه آزاد اسلامی سمنان می‌باشد.

^۲. نویسنده مسئول: y.mousavi91@alzahra.ac.ir ، ۰۹۱۲۳۴۶۰۲۱۶

مقدمه:

محلات قدیمی و فرسوده شهر به عنوان کانون اولیه زیست ساکنان شهرها نقش تأثیرگذاری در حیات شهر داشته و به نوعی یادآور خاطرات ارزشمند ساکنان خود می باشد. می‌توان گفت که مکان‌های فوق نقش مهم و تأثیرگذاری در هویت شهر و ساکنان آن دارند. با ورود مدرنیسم محلات قدیمی دچار تغییرات زیادی گشته و به خاطر ساختار سنتی و قدیمی خود توان و فرست انتباطق با شرایط جدید را نداشته و به مرور فرسوده شده و کارایی خود را از دست داده اند (شماعی، ۱۳۸۰: ۶۸). این پهنه‌های ناکارآمد شهری بخش قابل توجهی از شهرهای کشور (بیش از ۶۷ هزار هکتار بافت فرسوده و ناکارآمد در سطح کشور) را با جمعیت بیش از هشت و نیم میلیون نفر در ۳۸۳ شهر تشکیل می‌دهند (رستمی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۰۳) و از سوی دیگر پهنه‌های مذکور از طیف گسترده مشکلات کالبدی، عملکردی، ترافیک و زیست محیطی رنج می‌برند. فرایند نوسازی در همان ابتدا با تخریب آغاز می‌شود. امری که بخش عمدۀ ذهنیات و خاطرات ساکنان را با خراب نمودن فضاهای مسشوش کرده و به همین جهت همواره با مخالفت‌های شدیدی روپرتو است. در صورت عدم توجه به زمینه‌سازی فرهنگی- اجتماعی موردنیاز جهت ارتباط با ساکنان و متعاقباً استفاده از اهرم‌های فشار قانونی جهت اخذ مشارکت آنان، علی القاعده احساس نامطلوب از برنامه‌های به اجرا درآمده تشید خواهد شد. در دوره بعد از انقلاب اسلامی نیز دو مرحله از گسترش شتابان و بی برنامه منطقه ۱۵ شهرداری تهران در سال‌های اولیه بعد از انقلاب و رشد تحت کنترل بعد از سال‌های ۱۳۷۰ رخ داده است. بدیهی است خصلت اصلی و پیوسته رشد و شکل گیری منطقه در تمام این سالها با موقعیت حاشیه‌ای و دروازه‌ای آن پیوند داشته است. تا جائی که این امر در هویت و سیمای شهری منطقه نقش اصل و قطعی پیدا کرده است. هسته‌های اولیه رشد منطقه ۱۵ شهر تهران را میدان خراسان و محور شوش و دسترسی به شهر ری شکل داده است؛ به طوری که مساحت بافت شهری شکل یافته تا سال ۱۳۲۷ حدود ۳۸,۳۶ هکتار بوده است که با توجه به مساحت کنونی ۳۵۴۴ هکتاری این منطقه، می‌توان حد فاصل محدوده پنج ساله خدمات شهری و محدوده ۲۵ ساله (که بخش اعظم منطقه ۱۵ در این پهنه قرار داشته است) باعث افزایش تراکم جمعیت بافت فرسوده و کاهش سرانه کاربری و خدمات شهری بافت کالبدی منطقه می‌شود. تراکم بالای جمعیت و فرسودگی زیرساخت‌های شهری سبب گردیده است؛ این منطقه دارای محدوده وسیعی از بافت فرسوده شهری باشد که عمدتاً در ناحیه یک این منطقه استقرار فضایی یافته است. پژوهش حاضر در پی پاسخ به دو سؤال و فرضیه‌های ذیل می‌باشد.

- اثرات اجتماعی نوسازی بافت‌های فرسوده ناشی از سیاست‌گذاری تجمیع قطعات در منطقه ۱۵ در زندگی ساکنین چگونه است؟
- اثرات اقتصادی نوسازی بافت‌های فرسوده ناشی از سیاست‌گذاری تجمیع قطعات در منطقه ۱۵ در زندگی ساکنین چگونه است؟
- به نظر می‌رسد سیاست گذاری تجمیع قطعات در منطقه مورد مطالعه، نتایج اجتماعی و اقتصادی با خود همراه دارد.
- به نظر می‌رسد سیاست گذاری تجمیع قطعات بافت‌های فرسوده، بر سطح روابط همسایگی، میزان مشارکت، تامین امنیت، حس تعلق مکانی و میزان خدمات اجتماعی ساکنین تأثیر دارد.

پیشینه و ادبیات نظری پژوهش:

جنیش احیای مراکز شهری بیش از ۱۵۰ سال سابقه دارد. این جنبش با فعالیت «بارون. جی هوسمان شهردار وقت پاریس» برای نوسازی مرکز این شهر در دهه ۱۸۵۰ شروع شد (جبیی و همکاران، ۱۳۸۶: ۷۶) و با طرح لوکربروزیه با عنوان شهر درخشنan در دهه ۱۹۲۰ که خواهان فدا کردن بخش قدیمی پاریس از طریق جایگزینی بناهای عظیم بود، علی رغم اجرا، وارد مرحله جدیدی شد. در اروپا طرح‌های مدیریت مرکز شهر به منظور حل برخی از مشکلاتی که مراکز شهری با آن روپرتو هستند به کار گرفته می‌شود. پیشرفتی ترین این طرح‌ها «طرح مدیریت مرکز شهر بریتانیایی» می‌باشد. این طرح‌ها برای کمک و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی- عمومی، جهت بازسازی مراکز شهری اهمیت ویژه‌ای قابل بوده است. در ایران روند نوسازی بافت‌های فرسوده شهری در ادوار مختلف تاریخی نمایانگر الگوهای مختلفی اعم از جراحی‌های شهری - مثله کردن بافت قدیمی شهر (مداخله اولیه در بافت‌های شهری و احداث خیابان عمود برهم در دوره رضا شاه ۱۳۰۰-۲۰) تا نوسازی بزرگ مقیاس (دوره پهلوی دوم، ۱۳۵۷- ۱۳۲۰) و الگوهای نوسازی - بهسازی در بعد از انقلاب اسلامی (۱۳۵۷- ۱۳۸۵) بوده است. آنچه مسلم است، روند احیای بافت‌های مراکز شهری در ایران بعد از انقلاب اسلامی ایران چشمگیرتر از گذشته در قالب طرح‌ها، قوانین و برنامه‌های عمرانی دنبال شده است، که هر کدام از این تلاش‌ها متأثر از شیوه نگرش و شرایط حاکم بر آن دوره می‌زمانی بوده است. این طرح‌ها از روان بخشی (ایجاد دسترسی) تا نگاه جامع و تاسیس شرکت عمران و بهسازی شهری را در سال ۱۳۷۶ به منظور عمران و بهسازی شهری شامل می‌شود. علی‌رغم ویژگی‌های مثبت این الگوهای با این حال نگاه یک طرفه به بافت‌ها از الگوها پیداست. به همین خاطر، تعدادی از طرح‌هایی که در قالب این الگوهای اجرا شده، موفق نبوده‌اند. بنابر این بررسی این موضوع را

می‌توان در دو محور عمده خلاصه نمود: ارزش نظری و ارزش عملی. ویژگی نظری این مطالعه کمک به پیشرفت تخصصی و افزودن بر ادبیات علمی نوسازی بافت و اثرات نوسازی از فرسوده ناشی از سیاست‌گذاری تجمیع قطعات، در ابعاد اجتماعی- اقتصادی است، زیرا تاکنون در زمینه سیاست‌گذاری تجمیع قطعات در بافت‌های فرسوده شهری در ابعاد اجتماعی- اقتصادی به طور خاص، بررسی‌های کافی در ایران صورت نپذیرفته است و یا چندان مورد بررسی و توجه پژوهشگران و برنامه ریزان نداشته است. ارزش عملی این پژوهش نیز به نوبه خود در تعییر، بهبود و اصلاح روشهای و الگوهای مواجهه با بافت‌های فرسوده شهری خواهد بود.

در مجموع مهم‌ترین ضعف در پژوهش‌های تجمیع در ایران و سایر کشورها؛ برنامه ریزی بر مبنای ملاحظات صرف اقتصادی و عدم توجه به سایر جنبه‌های اجتماعی، زیست محیطی، اقتصادی و خدماتی بوده است و از سویی در فرایند اجرای این طرح‌ها، تنها معماری مجموعه در نظر گرفته شده و مواردی مثل بهبود شبکه دسترسی، تامین فضاهای خدماتی و عمومی که می‌تواند تأثیر بسزایی در رضایتمندی و ماندگاری ساکنین داشته باشد؛ مغفول مانده است. در حقیقت آسمان خراش‌هایی احداث شده، بدون در نظر گرفتن امکانات آموزشی، درمانی، ورزشی، فرهنگی، تفریحی، تجاری، حمل و نقل و تجهیزات شهری، که موجب نارضایتی ساکنین خواهد شد.

جدول ۱ - نظریات و مکاتب مطرح شده در راستای توسعه فیزیکی شهر و برخورد با بافت‌های فرسوده

نظریه زمانی و مکاتب	دوره زمانی	نظریه پردازان و بزرگان مکتب	چگونگی توسعه و اصول پیشنهادی در رابطه با بافت‌های فرسوده
سازمندگرایان	-۱۹۴۰ ۱۹۰۰	پاتریک گدنس، ممفورد کوین لینچ، ابرکرومی هیلایر	توجه به کلیت شهر، پیوند منسجم واحدهای شهری با یکدیگر، طرح‌های منسجم و وحدت بافت، شهر را همانند موجود زنده و اثربنی هنری دیدن که مفهوم واحد همسایگی و ناحیه شهری نقش مؤثری در شهر دارد، شناخت ساختارهای سازمند شهرها و محلات، توجه به هماهنگی تناسب، تقارن و ریتم فیزیکی - کالبدی شهر، در نظر گرفتن یک کلیت منسجم در امر بهسازی و نوسازی شهری؛ توجه به هماهنگی و انسجام در این فرایند
کارکردگرایی	-۱۹۵۰ ۱۹۰۰	والتر کریستن، هارتشون، کارل ساور، (شکویی، ۱۳۶۹: ۱۹۸) (asherf، ۱۳۵۳: ۲۵)	توجه به نقش و کارکرد فضاهای شهری در هر مقطع زمانی و مناسب کردن کارکردهای فضای با نیازهای روز، بهسازی و نوسازی باید در راستای توسعه اقتصادی و کارکردی شهر
نظریه توسعه پایدار شهری	۱۹۹۰	برانت لند، حسین بحرینی، سلمن، دونلاماندور (بحرینی، ۱۳۷۶: ۲۸) (صرافی، ۱۳۷۵: ۳۹)	اطمینان از اینکه توسعه، سلامتی زیست محیطی را ارتقا بخشد، حفظ سنت‌های شهری، سازگاری با طبیعت، تعادل بهینه بین جمعیت و منابع، حداکثر تنوع از نظر کاربری زمین و فعالیت‌ها، عدالت اجتماعی در جامعه و بین نسل‌ها، بی‌هویتی بیگانگی و بی‌روحی و دوری از طبیعت در شهر و خلاصه ایجاد مظاهر پویا فعل و پایدار در تمام بخش‌های شهری

هدف اصلی از تجمیع قطعات، ایجاد تحول اساسی در بافت‌های ناکارآمد، اصلاح قطعات مسکونی، شبکه گذرگاهی، تأمین خدمات عمومی در بافت و به طور کلی بهبود شرایط زیستی از جمله امنیت شهری؛ رفاه و آسایش شهروندان و توسعه فضاهای شهری است. تجمیع زمین به عنوان یک ابزار برنامه ریزی شهری از ابتدای قرن بیستم در اروپا رواج پیدا کرد و سپس در سایر نقاط جهان با موفقیت‌های چشمگیری روبرو شد(HOME). تجمیع زمین، توسعه شهری را به سه روش تسهیل می‌کند:

- ۱- با این روش قطعات زمین باهم ادغام شده و پس از مرتب سازی برای برنامه ریزی بهتر تفکیک می‌شوند
- ۲- با این روش راهکارهای مالی مناسبی برای تأمین هزینه ایجاد و توسعه زیرساخت‌ها فراهم می‌آورد
- ۳- با این روش منافع مالی حاصل از توسعه شهری(معمولًا) به علت بهبود وضعیت بافت و یا ارزش افزوده مربوط به جواز عمران و ساخت اراضی) مالکان و متولیان توسعه، توزیع می‌شود(2007: HOME).

روش تحقیق:

در این پژوهش، اثبات فرضیات از طریق مطالعه اسناد و مدارک و انطباق واقعیات و مستندات با یکدیگر انجام می‌شود. از این رو مبانی و چهارچوب نظری تحقیق، مهم‌ترین بخش از مطالعات را تشکیل می‌دهد. در نقطه مقابل تجزیه و تحلیل کمی قرار دارد که بر اساس داده‌های آماری انجام می‌شود. در این پژوهش از روش پیمایش با استفاده از پرسشنامه‌ها انجام شده است. در پژوهش انجام شده، آزمون فرضیه‌ها از طریق روش پیمایش و تکنیک جمع آوری داده، پرسشنامه بوده است. در واقع این پژوهش به روش پیمایشی و به شیوه تحلیلی و توصیفی انجام شده است. برای گردآوری اطلاعات از مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی بهره گرفته شده. مطالعات میدانی نیز شامل مشاهده، بررسی‌های پیمایشی، توزیع پرسشنامه و مصاحبه با جامعه آماری در مورد موضوع تحقیق و شناخت وضعیت موجود، آسیب‌ها و مشکلات

در این زمینه است. جامعه آماری تحقیق شامل ساکنین نواحی ۱ و ۲ منطقه ۱۵ شهر تهران می‌باشد. با توجه به جمعیت کل نواحی ۱ و ۲ منطقه ۱۵، باید گفت که ۲۷۱۳۹۵ هزار نفر (مرکز امار ایران؛ سر شماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۵) به عنوان جامعه آماری تحقیق هستند. با توجه به زیاد بودن تعداد جامعه آماری جهت مصاحبه و توزیع پرسشنامه، بخشی از نمونه آماری جهت مصاحبه و توزیع پرسشنامه انتخاب شده است. سپس با استفاده از روش نمونه گیری کوکران، ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه آماری جهت مصاحبه و توزیع پرسشنامه انتخاب شدند. سپس با استفاده از روش نمونه گیری سیستماتیک، براساس میزان جمعیت هر یک از نواحی، توزیع پرسشنامه به نسبت جمعیت هر کدام از نواحی (یک و دو) پرداخته شد و سهم هر یک از دو ناحیه به شرح جدول زیر آمده است.

جدول ۲- تعداد نمونه نواحی ۱ و ۲ منطقه ۱۵ تهران

نواحی	جمعیت	تعداد نمونه
ناحیه ۱	۱۶۳۴۱۸	۲۳۴
ناحیه ۲	۱۰۷۹۷۷	۱۵۰
جمع	۲۷۱۳۹۵	۳۸۴

مأخذ: سرشماری سال ۱۳۹۵.

مدل عملیاتی پژوهش

منبع: مطالعات نویسندهان، ۱۳۹۷.

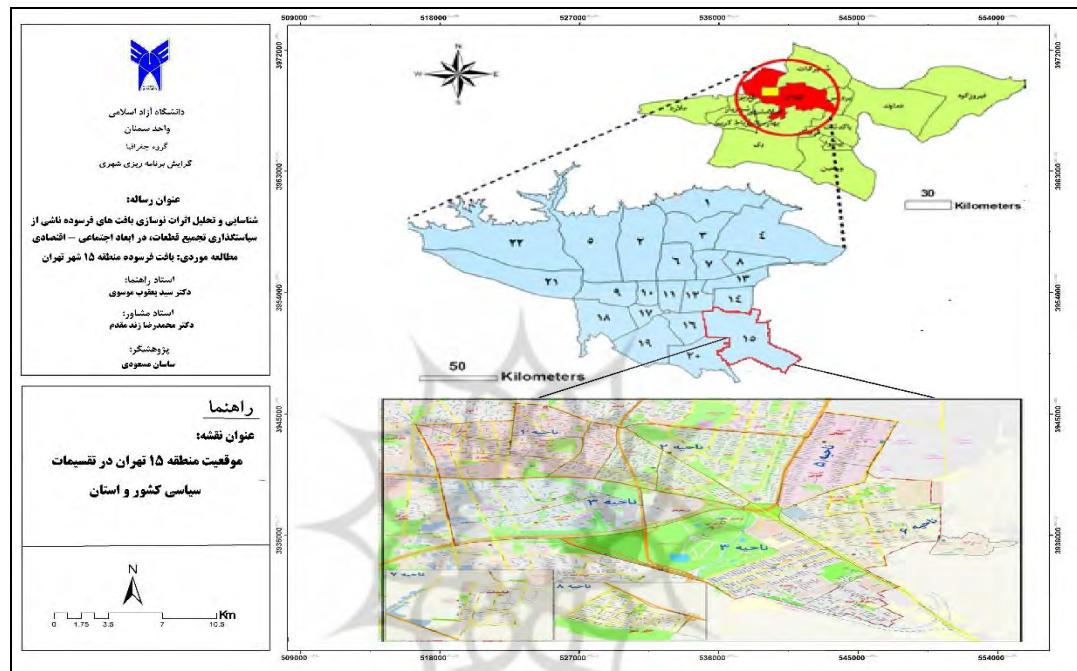
قلمرو پژوهش:

منطقه ۱۵ شهر تهران؛ محدوده خدماتی خود را میان ۸ ناحیه تقسیم کرده است که محدوده شهرداریهای ۶ ناحیه آن در داخل محدوده مصوب طرح جامع شهر تهران و محدوده ۲ شهرداری ناحیه (یکی شهرداری ناحیه خاور شهر و دیگری شهرداری ناحیه قیام دشت) در خارج از این محدوده و در داخل محدوده حريم استحفاظی شهر و به صورت منفصل از منطقه قرار دارد (سرور و همکاران، ۱۳۹۳: ۸۳). علاوه بر این تقسیمات ناحیه‌ای، سازمان ممیزی شهرداری تهران محدوده منطقه ۱۵ در داخل محدوده قانونی شهر تهران را به تفکیک ۲۱ محله مبنا کار خود قرار داده است. گستره کونی این محله‌ها تا حد بسیار زیادی همانند این تقسیمات محله‌ای در ساختار محله بنده منطقه در سال ۱۳۵۹ می‌باشد و این ساختار، علیرغم تحولات کالبدی و جمعیتی در سطح منطقه از آن زمان تاکنون، تا حد بسیار زیادی بدون تغییر باقی مانده است. مساحت محدوده مورد بررسی در وضع موجود بالغ بر ۴۳-۳۵/۶ هکتار است که در حدود ۵/۵ درصد مساحت کل مناطق بیست و دو گانه شهر تهران (۶۴۳۹۶ هکتار) می‌باشد. علاوه مساحت حریم منطقه ۱۵ بالغ بر ۱۶۵۰۰ هکتار است که حدود ۱۴/۶ درصد کل مساحت حریم استحفاظی شهر تهران (۱۱۳۰۶ هکتار) است. بر پایه اندازه گیری انجام شده، مساحت نواحی ششگانه شهرداری منطقه ۱۵ و سهم نسبی هر یک از آنها از کل مساحت محدوده قانونی این منطقه، به ترتیب، برای ناحیه یک ۴۴۳/۳ هکتار (۱۲/۵ درصد)، ناحیه دو ۴۸۵/۳ هکتار (۱۳/۷ درصد)، ناحیه سه ۹۱۵/۸ هکتار (۲۵/۸ درصد)، ناحیه چهار ۷۶۵/۳ هکتار (۲۱/۶ درصد)، ناحیه پنج

۵۱۷ هکتار (۱۴/۶ درصد) و ناحیه شش ۴۱۷/۷ هکتار (۱۱/۸ درصد) است.

محدوده ناحیه یک: شمال این محدوده از میدان شوش به سمت میدان خیابان شوش و ۱۷ شهریور آغاز می‌گردد، در شرق این محدوده در امتداد خیابان خاوران به خیابان ذوالقاری متصل می‌گردد و غرب آن نیز خیابان فدائیان اسلام تا میدان شوش واقع شده است. جنوب این ناحیه امتداد بزرگراه بعثت از انتهای خیابان ذوالقاری تا تقاطع فدائیان اسلام است. ناحیه ۱ دارای ۶ محله شوش، مظاہری، مطهری، طیب، بی سیم و میانی می‌باشد.

محدوده ناحیه دو: شمال محدوده این ناحیه از تقاطع خیابان میثم با خیابان آهنگ شروع می‌شود و شرق آن بزرگراه بسیج مستضعفان (افسریه) است و غرب این ناحیه خیابان ذوالقاری قرار دارد. جنوب این محدوده از میدان بسیج آغاز و در امتداد بزرگراه بعثت به تقاطع خیابان ذوالقاری ختم می‌شود. محله های اتابک، بلوار ابوذر و هاشم آباد در این محدوده واقع گردیده است.

نقشه ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه ۱۵ کلانشهر تهران

یافته های پژوهش:

در این پژوهش علاوه بر جداول آمار توصیفی مانند میانگین و انحراف استاندارد، جداول و نمودارها، از آزمون های استنباطی و ساختاری نیز برای تحلیل داده ها استفاده شده است. ابتدا از طریق آمار توصیفی به بررسی ویژگی های جامعه آماری پرداخته شد و وضعیت نظرات پاسخ دهنده گان به مولفه های تحقیق در قالب طیف پنج گزینه ای لیکرت(خیلی زیاد تا خیلی کم) مشخص گردید. سپس در قسمت آمار استنباطی ابتدا با استفاده از آزمون کلموگروف اسمیرنوف وضعیت نرمال بودن داده ها بررسی و پس از تشخیص نرمال بودن داده ها اقدام به انجام روش های آماری پارامتریک گردید. سپس برای بررسی اثرات متغیرهای جمعیت شناختی بر میزان رضایت از طرح تجمعی نوسازی بافت های فرسوده از آزمون های تی مستقل (برای اثرات جنسیت و وضعیت تأهل)، ضریب هیستگی اسپرمن (برای اثرات تحصیلات)، ضریب هیستگی پیرسون (برای اثرات سن) استفاده گردید. در ادامه به منظور بررسی ارتباط میان مؤلفه های اجتماعی و اقتصادی با نوسازی بافت های فرسوده در قالب طرح تجمعی اقدام به انجام آزمون همبستگی گردید. سپس با استفاده از مدل معادلات ساختاری و تحلیل مسیر، نقش و تأثیر طرح تجمعی در بهبود و نوسازی بافت فرسوده مورد تحلیل قرار گرفته است. در نهایت، مجموعه روابط بین طرح تجمعی و مؤلفه های بافت فرسوده با یکدیگر بررسی شد. از آنجایی که در تحقیق حاضر چند متغیر وجود دارد که می باشند اثر آن ها بر روی هم مورد بررسی قرار گیرد استفاده از مدل معادلات ساختاری ضرورت می یابد. گفتنی است که برای تحلیل داده ها از نرم افزار SMART PLS و SPSS کمک گرفته شده است. با استفاده از روش تحلیل مسیر، میزان تأثیر طرح تجمعی بر کیفیت زندگی ساکنین مجتمع های مسکونی حاصل طرح (تجمیع بافت فرسوده شهری) یا به عبارت دیگر، عمران و نوسازی بافت فرسوده منطقه ۱۵ شهر تهران به لحاظ اجتماعی و اقتصادی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

آزمون رگرسیون و تحلیل مسیر: با توجه به مدل تحلیل مسیر پژوهش، آزمون رگرسیون در چند مرحله انجام شده است.

جدول ۳- رگرسیون چند متغیره به روش جبری- پیامدهای اجتماعی- اقتصادی تجمیع بافت نوسازی شده

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	.Sig
	B	Std. Error	Beta		
اجتماعی	.۱/۱۱	.۰/۳۵	.۰/۸۴	۳۱/۳۳	.۰/۰۰۰
اقتصادی	-.۰/۶۷	.۰/۰۵	.۰/۵۵	۱۲/۶۵	.۰/۰۰۰
مشارکت	.۰/۵۹	.۰/۰۵	.۰/۴۷	۱۰/۴۳	.۰/۰۰۰
امنیت	.۰/۴۴	.۰/۰۵	.۰/۳۶	۷/۷۶	.۰/۰۰۰
تعلق مکانی	.۰/۴۴	.۰/۰۵	.۰/۳۸	۸/۱۷	.۰/۰۰۰
خدمات اجتماعی	-.۰/۳۹	.۰/۰۵	.۰/۳۳	۶/۸۶	.۰/۰۰۰
درآمد و هزینه	.۰/۰۸	.۰/۰۶	.۰/۱۰	۱/۴۷	.۰/۱۴۲
سرمایه گذاری	.۰/۰۱	.۰/۰۵	.۰/۰۱	۰/۲۴	.۰/۸۰۹
زمین و مسکن	.۰/۴۶	.۰/۰۵	.۰/۴۰	۸/۷۱	.۰/۰۰۰

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷.

در قسمت نتایج حاصل از ضریب همبستگی پیرسون مشخص شد که مولفه های روابط همسایگی و میزان سرانه ها دارای سطح معناداری مناسبی نیستند و در بررسی تحلیل مسیر حذف شدند. با توجه به ضریب بتای $.۰/۸۴$ اثرات اجتماعی، و ضریب بتای $.۰/۵۵$ اثرات اقتصادی، می توان گفت؛ به طور کلی اثرات اجتماعی تجمیع بافت فرسوده، بیشتر از اثرات اقتصادی آن است. برمنای مدل تحلیل مسیر پیامدهای اقتصادی-اجتماعی تجمیع بافت نوسازی شده، میزان اثرات مستقیم تجمیع بافت نوسازی شده بر مشارکت ($.۰/۴۷$) و امنیت ($.۰/۳۶$)، حس تعلق ($.۰/۳۸$)، خدمات اجتماعية ($.۰/۳۳$)، زمین و مسکن ($.۰/۴۰$) می باشد. همچنین با توجه به ضریب بتا مشخص است که بیشترین تاثیر بازسازی بافت فرسوده بر مشارکت ساکنین می باشد. ضریب تعیین (R^2) نیز نشان دهنده این است که $\%84$ ابعاد اجتماعی و $\%55$ اقتصادی ناشی از اجرای بازسازی بافت های فرسوده در قالب طرح تجمیع است و سایر تعییرات مربوط به عوامل خارج از موضوع تحقیق می باشد. برای مثال: ضریب تعیین مشارکت 22 درصد شده است و بیانگر این است که 22 درصد از تعییرات بعد مشارکت ساکنین ناشی از اجرای بازسازی بافت های فرسوده در قالب طرح تجمیع است.

تجمیع قطعات: با توجه به سطح فاصله ای متغیرها از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شده است. این آزمون در فاصله اطمینان $\%99$ سنجش شده است سطح معنی داری برابر $=.۰/۰۰۱$ Sig است که نشان از معنی داری رابطه سن و رضایت از تجمیع بافت های فرسوده نوسازی شده می باشد. همچنین میزان همبستگی پیرسون $.۱۹۹/۰$ - است که نشان دهنده رابطه معکوس بین متغیرهاست. در نتیجه با توجه به اطلاعات جدول، فرضیه H_0 رد و فرضیه H_1 تأیید می شود و هرچه سن بالاتر رود رضایت از تجمیع بافت های فرسوده نوسازی شده کمتر است.

نتایج فرضیات: جدول زیر نشان دهنده رابطه بین متغیرهای جمعیت شناختی و میزان رضایت از بازسازی بافت فرسوده در قالب طرح تجمیع و رابطه بین متغیرهای واپسی در دو دسته تاثیر اجتماعی(روابط همسایگی، مشارکت، امنیت، حس تعلق مکانی و خدمات اجتماعية)، و اثر اقتصادی(سرانه ها، درآمد و هزینه، سرمایه گذاری، زمین و مسکن) با «اثرات تجمیع بافت های فرسوده نوسازی شده»، به عنوان متغیر مستقل است که از آزمون های مرتبط استفاده شده است.

جدول ۴ - نتایج فرضیات و ازمون ها

ردیف	فرضیه	نوع آزمون	سطح معناداری	ضریب	قبولی یا ردی
۱	تجمیع قطعات بافت های فرسوده بر روایت همسایگی	پیرسون	۰/۳۳۱	-۰/۰۵۱	رد
۲	تجمیع قطعات بافت های فرسوده بر مشارکت	پیرسون	۰/۰۰۰	۰/۳۳۴	تایید
۳	تجمیع قطعات بافت های فرسوده بر امنیت	پیرسون	۰/۰۰۰	۰/۲۱۱	تایید
۴	تجمیع قطعات بافت های فرسوده بر حس تعلق مکانی	پیرسون	۰/۰۰۰	۰/۳۳۵	تایید
۵	تجمیع قطعات بافت های فرسوده بر خدمات اجتماعی	پیرسون	۰/۰۰۲	۰/۱۶۶	تایید
۶	تجمیع قطعات بافت های فرسوده بر درآمد و هزینه	پیرسون	۰/۰۴۳	۰/۱۰۶	تایید
۷	تجمیع قطعات بافت های فرسوده بر سرمایه گذاری	پیرسون	۰/۰۱۳	۰/۱۲۹	تایید
۸	تجمیع قطعات بافت های فرسوده بر سرانه ها	پیرسون	۰/۰۷۵	-۰/۰۹۵	رد
۹	تجمیع قطعات بافت های فرسوده بر زمین و مسکن	پیرسون	۰/۰۰۰	۰/۲۶۹	تایید
۱۰	جنس و تجمیع قطعات بافت های فرسوده	تی تست	۰/۰۰۵	۲/۸۳	تایید
۱۱	تحصیلات و تجمیع قطعات بافت های فرسوده	اسپرمن	۰/۰۰۱	۰/۱۸۱	تایید
۱۲	سن و تجمیع قطعات بافت های فرسوده	پیرسون	۰/۰۰۱	۰/۱۹۹	تایید
۱۳	وضعیت تأهل و تجمیع قطعات بافت های فرسوده	تی تست	۰/۰۷	۰/۸۹	رد

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷.

نتیجه گیری:

با توجه به اهمیت مدیریت در ساخت و بازساخت فضاهای شهری؛ این رساله با بررسی پیامدهای تجمیع بافت های فرسوده نوسازی شده، نشان داد که تجمیع بافت های فرسوده و نوسازی آنها، می تواند در بعد اجتماعی بر سطح مشارکت، سطح امنیت، حس تعلق مکانی و خدمات اجتماعی تأثیرگذار باشد. بررسی زمانی رشد منطقه ۱۵ شهرداری تهران نشان می دهد که گسترش بافت کالبدی این منطقه از حوالی سالهای ۱۳۴۰ شروع شده و تدریجیاً بر سرعت آن افزوده می شود. در دوره بعد از انقلاب اسلامی نیز دو مرحله از گسترش شتابان و بی برنامه منطقه ۱۵ شهرداری تهران در سال های اولیه بعد از انقلاب و رشد تحت کنترل بعد از سالهای ۱۳۷۰ رخ داده است. بدیهی است خصلت اصلی و پیوسته رشد و شکل گیری منطقه در تمام این سالها با موقعیت حاشیه ای و دروازه ای آن پیوند داشته است. تا جائی که این امر در هویت و سیمای شهری منطقه نقش اصلی و قطبی پیدا کرده است. هسته های اولیه رشد منطقه ۱۵ شهرداری تهران را میدان خراسان، محور شوش و دسترسی به شهری شکل داده است؛ به طوری که مساحت بافت شهری شکل یافته تا سال ۱۳۲۷ حدود ۳۸,۳۶ هکتار بوده است که با توجه به مساحت کنونی ۳۵۴۴ هکتاری این منطقه، می توان حد فاصل محدوده پنج ساله خدمات شهری و محدوده ۲۵ ساله (که بخش اعظم منطقه ۱۵ در این پنهان قرار داشته است) باعث افزایش تراکم جمعیت بافت فرسوده و کاهش سرانه کاربری و خدمات شهری بافت کالبدی منطقه می شود. تراکم بالای جمعیت و فرسودگی زیستگاهی شهری گردیده است این منطقه دارای محدوده وسیعی از بافت فرسوده شهری باشد که عمدتاً در ناحیه یک این منطقه استقرار فضایی یافته است.

بعد اقتصادی: طرح تجمیع بافت های فرسوده در ابعاد اقتصادی هم تأثیرگذار است. بر اساس نتیجه این تحقیق درآمد و هزینه، زمین و مسکن، سرمایه گذاری از جمله پیامدهای اقتصادی می باشدند. در بسیاری از موارد پایین بودن توان مالی خانوارهای کم درآمد، طوری است که ممکن است از عهده مخارج تگهداری و تعمیرات مسکن بر نیایند و سطح مطلوبیت مکانی آن برای فرد کاهش پیدا کند. کاهش قیمت زمین، ساختمان و اجاره، نه تنها تولید مسکن در این محله ها را غیر اقتصادی می کند؛ بلکه بدین ترتیب بخش های قدیمی شهرها، محل عرضه مسکن پست و ارزان قیمت می شود که این امر بر اساس تئوری های اکولوژی شهری بخش های قدیمی شهرها را نقطه هایی برای ورود مهاجران و گروه های فقیر اجتماعی می سازد و از آنجا که هر گروهی معمولاً علاقه مند به سکونت در مجاورت گروه های مشابه خود و با منزلت اجتماعی برابر می باشد، در نهایت و به تدریج تسلط مکانی این گروه ها در محله های قدیمی نمود می یابد. به بیان دیگر محله های قدیمی شهرها یا بافت های فرسوده، مرکز تجمع گروه هایی با پایگاه اقتصادی اجتماعی پایین می گردد که این امر به نوبه خود و بر پایه تئوری عرضه و تقاضا، پیدایش و بقای محله های فرسوده را تشید می کند. چنانکه گفته شد، این تئوری بر این باور است که پایین بودن توان پرداخت خانوارهای کم درآمد، آنان را وا می دارد که نه تنها خواهان مسکن با کیفیت پایین تری باشند، بلکه از سر ناچاری گاه به همراه چند خانوار دیگر در یک واحد مسکونی ساکن شوند و به علت کمی درآمد نیز از عهده مخارج نگهداری و تعمیرات بر نمی آیند که در

نتیجه باعث کاهش کیفیت بنا می‌گردد. از میان آثار اقتصادی ناشی از تجمیع و نوسازی بافت‌های فرسوده: مسکن و زمین، دارای رابطه معنادار هستند.

بعد اجتماعی: در این تحقیق از میان اثرات اجتماعی تجمیع و نوسازی بافت‌های فرسوده: مشارکت، امنیت، تعلق مکانی و خدمات اجتماعی دارای رابطه معنادار با متغیر وابسته است. پیامدهای اجتماعی از طریق تحلیل مسیر به روش جبری در رگرسیون چندگانه مطرح می‌گردد. در بیشترین و قوی‌ترین اثرات تجمیع بافت نوسازی شده، می‌توان به اثر مستقیم بر متغیرهای مشارکت (۰/۴۷) برای ساکنین اشاره نمود. در نهایت پیامدهای اجتماعی از پیامدهای اقتصادی سیاست تجمیع بافت‌های فرسوده نوسازی شده بیشتر است. می‌توان به این نتیجه رسید که نوسازی بافت‌های فرسوده در قالب سیاست‌های تجمیع پیامدهای مثبت زیاد و قابل تأملی دارد و بیش از هر کسی، ساکنان از امتیازات آن برخوردار خواهند شد. هرقدر محیط زندگی افراد از صفات فیزیکی مطلوب تری برخوردار باشد، زندگی در آن با رضایت بیشتری همراه است و ساکنان احساس تعلق بیشتری بدان دارند و از سوی دیگر، شبکه‌های اجتماعی و محیط‌های حمایتی در ایجاد تعادل رفتاری در ساکنین و سلامت روانی آنها نقش دارد.

منابع و مأخذ:

۱. حافظ نیا، محمد رضا (۱۳۸۹): مقدمه ای بر روش تحقیق در علوم انسانی، تهران: سازمان تدوین کتب علوم انسانی و دانشگاهها.
 ۲. حبیبی، سید، مسعود، مقصودی، محمد (۱۳۸۶): مرمت شهری، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ اول.
 ۳. سرور، رحیم و همکاران (۱۳۹۳): اصول و مبانی توامند سازی محلات هدف برنامه‌های نوسازی و بهسازی، انتشارات وزارت راه و شهرسازی، تهران.
 ۴. شماعی، علی (۱۳۸۰): تحلیلی بر سیاست‌ها و برنامه‌های بهسازی و نوسازی شهری در برنامه‌های توسعه کشور، مجله پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۴۹، دانشگاه تهران.
 ۵. شرکت عمران معصومیه (۱۳۹۳): قوانین و مقررات مرتبط با نوسازی بافت‌های فرسوده و نابسامان شهری.
 ۶. عندلیب، علیرضا (۱۳۸۵): نوسازی بافت‌های فرسوده شهری حرکتی نو در شهر تهران، انتشارات سازمان نوسازی شهر تهران جلد ۱.
 ۷. عندلیب، علیرضا (۱۳۸۷): فرایند نوسازی بافت‌های فرسوده شهری شهر تهران، انتشارات سازمان نوسازی شهر تهران.
 ۸. قاجار خسروی، محمد مهدی (۱۳۸۸): برنامه ریزی و تجمیع قطعات زمین در بافت‌های فرسوده شهری، نشر دانش پژوه، تهران.
 ۹. لاله پور، منیژه و سرور، هوشنگ (۱۳۹۰): بررسی نظام برنامه ریزی و مدیریتی بافت‌های فرسوده شهری در ایران با تأکید بر روی کرد مشارکتی، مجموعه مقالات بافت‌های فرسوده شهری، تهران.
 ۱۰. لطفی، سهند (۱۳۹۰): تبارشناصی بازآفرینی شهر، از بازسازی تا نویابی، چاپ اول، انتشارات آذرخش، تهران.
 ۱۱. مرکز آمار ایران (۱۳۹۵): سرشماری نفوس و مسکن استان تهران، سال ۱۳۹۵.
 ۱۲. مرکز مطالعات و برنامه ریزی شهر تهران (۱۳۹۴): طرح پژوهشی ارزیابی اثرات و پیامدهای نوسازی در بافت‌های فرسوده شهر تهران بر کیفیت زندگی ساکنان این محله‌ها، شهرداری تهران.
 ۱۳. مهندسان مشاور طرح و آمایش (۱۳۸۹): طرح تفصیلی منطقه ۱۵ شهر تهران.
 ۱۴. مهندسین مشاور آرمانشهر (۱۳۸۸): طرح بهسازی و نوسازی بافت فرسوده شهر زنجان، جلد سوم، انتشارات وزارت راه و شهرسازی، تهران.
 ۱۵. مهندسین مشاور شارمند (۱۳۷۹): شیوه‌های تحقق طرح‌های توسعه شهری، جلد دوم: تدوین شیوه‌های مناسب تهیی طرح‌های شهری در ایران، تهران.
16. Amado, M.P. Santos, C.V. Moura, E.B. & Silva, V.G. (2009). Public Participation Sustainable Urban Planning: A Case Study of Dwelling Units in São Paulo, Brazil. In: Proceedings of the Annual Conference of the International Society for Participatory Planning (ISPP), 2009, pp. 597-603.
 17. IchimiyTTT rrr yymm A ((()))))gggiii ztt i Of Dwtt ww Rvvitll iztt i Gr nnd It Rll "" kkyy City aa ttrr Plnn: oooooood By Citiz aaannigg Grpp-part 3, architectural Institute Of Japan Annual Conference(Hokuriku). Japan.
 18. rrr yymm ((()))))GGvrrnnce For Sustainable Urban Regeneration : Cases Of rrr ticiaattr y Ur ll iiiii gg A aa riii zkkrri I Fkkyy City DDDRssaarc eett er oor Regeneration, The University Of Tokyo. Japan
 19. Nallathiga, R., (2008) Metropolitan Urban Governance Approaches and Models: Some Implications for Indian Cities, Paper Presented at the Third international Conference on Public Management and Governance – Bangalore on August 4-6 Bangalore.